

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δὲ ταῖς ἰσπρ. φρ. 18 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΤΗΤΗΣ.

ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΙΟ.

Χαρήτε, παλληκάρια . . . 'Ελληνική παντιέρα
'Απάνω εἰς τὸ κάστρο τῆς 'Αρτας ἐστηλώθη,
'Ανάσαναν οἱ σκλάβοι μ' ἐλεύθερο ἀγέρα,
Καὶ ἀπαντελοῦνται τόσκι ὄνειρατα καὶ πόθοι,
Γεμίζει δ' ἀγέρας ἀπὸ χαρᾶς φωναῖς,
'Ελεύθεροι καὶ σκλάβοι ἀπ' τὴν καρδιά φιλοῦνται,
Χρυσόφτερις ἐλπίδες 'στὰ στήθεσιν των γεννεῖσονται,
Καὶ Τούρκου δὲν γροικιέται τριγύρω ἀμανές.

'Ημέρωσε δ' Τούρκος, τ' ἀνήμερο θεριό,
Κι' ἐγὼ χαρὰ γεμάτος φωνάζω «'Ε! Μαριώ,
Καιρὸς νὰ τραγουδοῦμε . . .
'Εμπῆκαν οἱ στρατοὶ μας μέσα 'στὸ Δημαριό . . .
Κέρνα κρασί νὰ πινοῦμε.»

Χαρήτε, καὶ ἂν δίχως ν' ἀνοίξῃ καρμυλὰ μύτη
Τὸ χῶμά μας πατοῦμε, παιδιὰ, ὑπομονή,
Καὶ ἴσως θὲ νὰ φέξῃ ἀργότερα μιὰ τρίτη,
Ποῦ μ' αἶματά ἡ δοξὴ ἐμπρός μας θὰ φανῇ.
'Στὰ πόδις μας ἡ δόξα βαθρὰ βαθρὰ κοιμάται,
Καὶ φθάνει ἓνα στόμα μονάχα νὰ 'βρεθῇ
Νὰ τῆς φωνάξῃ «Σήκω» κι' αὐτὴ θὰ σηκωθῇ . . .
Μὰ ποῖο θὰ ἦν' ἐκεῖνο, ἀδέλφισ, μὴ 'ρωτᾶτε.

'Ημέρωσε δ' Τούρκος, τ' ἀνήμερο θεριό,
Κι' ἐγὼ χαρὰ γεμάτος φωνάζω «'Ε! Μαριώ,
Καιρὸς νὰ τραγουδοῦμε . . .
'Εμπῆκαν οἱ στρατοὶ μας μέσα 'στὸ Δημαριό . . .
Κέρνα κρασί νὰ πινοῦμε.»

Φιλήστε τὴ σημαία τὴ χρυσοκεντημένη,
'Στὸν ἴσιον τῆς δροσοῦλα θὰ εὑρετὲ γλυκεριά . . .
'Ω! πὶδ καλά νὰ ἦταν κατακουρελισμένη,
Καὶ νᾶκουε κἂν μία πολέμου τουφεκιά.
'Αλλὰ ὅς ἦναι κι' ἔτσι . . . ἔξω κακὴ καρδιά,
'Ας πάψῃ πρὶ τῆς τόσης μουρμούρας τὸ ψαλτῆρι,
Καὶ ὅλοι εἰς τοῦ ἔθνους τὸ νέο πανηγύρι
'Ας σφ. καταγαλιστοῦμε ἐλεύθερα παιδιὰ.

'Ημέρωσε δ' Τούρκος, τ' ἀνήμερο θεριό,
Κι' ἐγὼ χαρὰ γεμάτος φωνάζω «'Ε! Μαριώ,
Καιρὸς νὰ τραγουδοῦμε . . .
'Εμπῆκαν οἱ στρατοὶ μας μέσα 'στὸ Δημαριό . . .
Κέρνα κρασί νὰ πινοῦμε.»

Γιὰ 'μᾶς χαρᾶς ἡμέρα θὰ ἦναι πρὶ ἡ Τρίτη,
Ζήτω καὶ πάλι ζήτω καὶ τράλᾳλάλά,
Βάλτε φωτιὰ 'στὰ τόπις, 'στοῦ Κεχαγιᾶ τὸ σπῆτι...
'Στὸ διάβολο! τί εἶπα; μοῦ φύγαν τὰ μυαλά.
'Απ' τὴν πολλὴ χαρὰ μου δὲν ξέρω τί νὰ 'πῶ,
Καὶ τόσο ἔχω ρίστρο καὶ αἰσθημα μεγάλο,
Ποῦ μουρχετὰι τοιτοῖδι 'μπροστά σας νὰ προβάλλω,
Χωρὶς οὔτε γυναῖκα οὔτ' ἄνδρα νὰ 'ντραπῶ.

'Ημέρωσε δ' Τούρκος, τ' ἀνήμερο θεριό,
Κι' ἐγὼ χαρὰ γεμάτος φωνάζω «'Ε! Μαριώ,
Καιρὸς νὰ τραγουδοῦμε . . .
'Εμπῆκαν οἱ στρατοὶ μας μέσα 'στὸ Δημαριό . . .
Κέρνα κρασί νὰ πινοῦμε.»

Souris